

HÖSTNYHETER PÅ DRAMATEN 2016:

Alexander Mørk-Eidem sätter upp Tjechovs sällan spelade *Ivanov*, America Vera-Zavalas nyskrivna *Svenska hijabis* – om och med fem kvinnor med själ omgärdade av ett samhälle som ser dem som ovanliga – får urpremiär på Dramaten, Sofia Jupither regisserar Lars Noréns 20 november som för första gången sätts upp i Sverige och Nadja Weiss tar sig an Peter Weiss *Rannsakingen* på Orienteatern.

Fler efterlängtnade uppsättningar återvänder också på höstrepertoaren: *Paralysie général redux* med Reine Brynolfsson, *Doktor Glas* med Krister Henriksson, *Fanny och Alexander*, som blir årets julspel och *Den fjättrade Prometheus*, som fick Svenska teaterkritikers pris 2015.

Höstens repertoar, och våmhyeten att Ellen Lamm regisserar *Det blåser på månen* med premiär i januari 2017, presenterades vid en höstupptakt på Dramaten i dag den 17 maj på teaterns 228:e födelsedag. Samtidigt inleddes repetitionerna av de sex första höstpremiärerna som tillsammans inviger årets Bergmanfestival som äger rum den 25 augusti till den 4 september.

– Att inleda Bergmanfestivalen med sex Dramatenuppsättningar som sedan fortsätter att spela blir en kraftfull start på en rik och varierad höst med såväl nyskrivet som klassiker. Jag är också glad över att vi har flera samarbeten på repertoaren, bland dem *Rannsakingen* som vi gör tillsammans med Orienteatern och som får premiär året då Peter Weiss skulle ha fyllt 100 år, säger Eirik Stubø.

HÖSTEN PÅ DRAMATEN, i premiärordning

Huset vid nattens ände av Sebastian Hartmann fritt efter Ingmar Bergman

Urpremiär den 25 augusti, Stora scenen

I den hyllade tyske regissören Sebastian Hartmanns nyskrivna *Huset vid nattens ände* möts gestalter från Bergmans filmer och teaterpjäser och interagerar med varandra i nya, oväntade konstellationer. Scener och karaktärer ur verk som *Skammen*, *Fanny och Alexander*, *Scener ur ett äktenskap*, *Laterna Magica*, *Ur marionetternas liv*, *Viskningar och rop*, *Tystnaden* och *Vargtimmen* glider in och ut ur föreställningen. Men *Huset vid nattens ände* är inte först och främst en vördnadsfull blick på ett rikt konstnärskap, utan ett levande utforskande av människor, relationer och komplexa känslor.

Sebastian Hartmann inspirerades till att hylla Bergman på detta vis efter en vistelse i hans hem på Fårö.

Medverkande: Sanna Sundqvist, Eric Stern, Elin Klinga, Reuben Sallmander, Andreas Rothlin Svensson, Bengt CW Carlsson och Mia Benson med flera.

Regi: Sebastian Hartmann **PREMIÄR UNDER BERGMANFESTIVALEN**

Den goda viljan av Ingmar Bergman

Premiär den 26 augusti, Lilla scenen

"Det goda som jag vill, det gör jag inte, men det onda som jag inte vill, det gör jag." (Romarbrevet 7:19)

Det är 1909. Anna och Henrik möts. Hon studerar till sjuksköterska i Stockholm. Han läser teologi i Uppsala. De har ingenting gemensamt, men ett starkt kärleksband uppstår mellan dem. De kommer att bli Ingmar Bergmans föräldrar.

Den goda viljan är en fri berättelse om Annas och Henriks kärleksdrama fram till sonen Ingmars födelse 1918. Romanen gavs ut 1991 och blev underlag för en mycket omtyckt tv-serie och en Guldpalmsbelönad film. Nu blir berättelsen teater för första gången. Regissören och teaterchefen Eirik Stubø återvänder till romanen och ger sin sceniska tolkning av berättelsen om Anna och Henrik. Med Ingmar Bergmans egna ord: *Orden står oemotsagda och lever förhoppningsvis sitt eget liv, liksom en egen föreställning i läsarens sinne.* (Ur förordet till romanen *Den goda viljan*, Norstedts 1991.)

Medverkande: Erik Ehn, Rebecka Hemse, Per Mattsson, Lena Endre, Otto Hargne, Örjan Ramberg, Kicki Bramberg och Emma Broomé. **Regi:** Eirik Stubø **PREMIÄR UNDER BERGMANFESTIVALEN**

Ensam och Esmeralda av Martina Montelius

Urpremiär den 26 augusti, Unga Dramaten/Tornrummet

I den stora borgerliga våningen är Ensam oftast ensam. Hans pappa är mest intresserad av att hålla ordning på kastruller. Men Ensams morfar finns också där, med erfarenhet som fiskaffärsbiträde och en oklar fotbollskarriär. Hon öppnar dörren till en annan värld. Där dyker cirkusartisten Esmeralda upp och hon lär Ensam allt om att skapa bilder och berättelser.

I *Ensam och Esmeralda*, som regisseras av Agneta Ehrensvärd, skildrar Martina Montelius på sitt särpräglade sätt en filmmakares barndom. På ett lika komiskt som sorgligt sätt visar *Ensam och Esmeralda* hur fantasin kan bli en väg ut ur krav och förväntningar, och hur barnets upplevelser kan ge material till konstnärlig skapande.

Medverkande: Rasmus Luthander, Emma Mehonic, Hannes Meidal och Maria Kulle. **Regi:** Agneta Ehrensvärd **PREMIÄR UNDER BERGMANFESTIVALEN**

Falla ur tiden av David Grossman

Sverigepremiär den 27 augusti, Elverket

Åtta personer har träffats. Alla har varit med om det värsta tänkbara – att förlora ett barn. En man ger sig ut för att leta reda på sin döde son. Vad som därefter sker är en abstrakt, musikalisk och föränderlig resa in i sorgens skoningslösa landskap. "Hans död är inte död", säger kentauren som vuxit ihop med sitt skrivbord. *Falla ur tiden* är regissören Suzanne Ostens tolkning av den israeliske författaren David Grossmans hyllade roman *Fallen ur tiden*. Boken gavs ut 2014 och tar sin utgångspunkt i författarens sorg efter att ha förlorat sin 21-åriga son i krig.

Texten har bearbetats av Erik Uddenberg och musiken skapats av Anders Niska.

Falla ur tiden blir Suzanne Ostens första uppsättning på Dramaten. Följ arbetet med *Falla ur tiden* på bloggen här: <http://www.dramaten.se/Repertoar/Falla-ur-tiden/Bloggen/>

Medverkande: David Amesén, Thérèse Brunnander, Johan Holmberg, Maria Johansson Josephsson, Hulda Lind Johánsdóttir, Simon Norrthon, Maria Sundbom och Frida Österberg **Regi:** Suzanne Osten **PREMIÄR UNDER BERGMANFESTIVALEN**

Deformerad persona av Mattias Andersson och Ylva Andersson

Premiär den 28 augusti, Målarsalen (flyttas efter festivalen till Lilla scenen)

En höghuslägenhet i en svensk stad 2016. En ung kvinna är sjuk i MS, hennes jämngamla vårdare är en kvinna från ett lägre samhällsskikt. Vem är egentligen underordnad och vem är överordnad? Vem är det som är beroende av den andra? Vem är sjuk och vem är frisk?

Mattias Andersson har skrivit *Deformerad Persona* tillsammans med system Ylva Andersson som själv insjuknade i MS i 20-årsåldern. Ylvas dikter, dagboksanteckningar och berättelser ligger till stor del grund för manuset. *Deformerad persona* är alltså både en semidokumentär pjäs och en deformerad parafra på Ingmar Bergmans psykologiska thriller *Persona* från 1966, som visar att arvet från Bergman inte måste vara apolitiskt. Det är inte en dramatisering av filmen utan en helt ny pjäs, fritt inspirerad av Bergmans berättelse.

Medverkande: Sofia Pekkari, Nina Zanjani, Kristina Törnqvist och Danilo Bejarano **Regi:** Mattias Andersson **PREMIÄR UNDER BERGMANFESTIVALEN**

Hedda Gabler av Henrik Ibsen

Premiär den 31 augusti, Lejonkulan

Efter uppmärksammade uppsättningar av *Fröken Julie* och *Vildanden* fortsätter Anna Pettersson med *Hedda Gabler* att undersöka hur de naturalistiska dramerna, som med åren har blivit klassiker, i dag ska kunna gripa tag i publiken på samma sätt som de gjorde när de slog ned som bomber i slutet av 1800-talet. Hur kan de dekonstrueras och osäkras?

I Anna Petterssons händer får *Hedda Gabler* ett avskalat format där Electra Hallman i titelrollen interagerar med videoprojektioner av de övriga tre skådespelarna

Hedda Gabler är ett av Henrik Ibsens mest slitstarka mästerverk. Berättelsen om den frustrerade Hedda som är instängd i patriarkala sociala strukturer, som hon har ett alltmer desperat behov av att slå sig ur, skrevs 1890 och har satts upp många gånger sedan dess. På Dramaten har den iscensatts vid flera tillfällen och 1964 var det Ingmar Bergman som stod för regin. Han satte även upp pjäsen på National Theatre i London 1970 och på Residenztheater i München 1977.

Medverkande: Electra Hallman, Mattis Herman, Kim Haugen och Eindride Eidsvold **Regi:** Anna Pettersson **PREMIÄR UNDER BERGMANFESTIVALEN**

Den fjättrade Prometheus av Aischylos

Nypremiär den 15 september, Elverket

Prometheus har utmanat den rådande makten, räddat människorna från döden och gett dem elden. Härskarguden Zeus delar ut ett hårt straff: Prometheus ska för all framtid vara fastkedjad vid en klippa. Men Prometheus vägrar att underkasta sig. *Den fjättrade Prometheus* är en tragedi av Aischylos (född på 500-talet f. Kr), baserad på en av de stora grekiska myterna. Upprorsmakaren Prometheus har levt vidare i kulturhistorien och fortsätter att locka, utmana och provocera. När pjäsen kom till Dramaten med premiär hösten 2015 – mer än 2500 år efter att den skrevs – blev det en succé. Uppsättningen tilldelades Svenska Teaterkritikers Förenings årliga teaterpris, en av de mest prestigefyllda utmärkelserna för scenkonst i Sverige.

Med: Torkel Petersson, Lotta Tejle, Anna Björk, Elin Klinga, Hans Klinga och Göran Martling **Regi:** Karl Dunér

Doktor Glas av Hjalmar Söderberg

Nypremiär den 16 september, Stora scenen

"A tour de force" The Guardian, (4 stars)

"The whole performance is outstanding" The Arts Desk (5 stars)

"Krister Henriksson är fulländad i Doktor Glas" DN

"Ett själens mörker, lysande gestaltat" Expressen

"Fullkomligt trollbindande" City

Krister Henriksson gör än en gång rollen som Doktor Glas i Hjalmar Söderbergs mästerverk: den melankoliska romanen från förra sekelskiftet om triangeldramat mellan pastor Gregorius, hans fru Helga och doktor Glas, som när Helga berättar för honom om äktenskapets plågor hamnar i ett moraliskt dilemma. Men är det någon gång rätt att mörda för någon man älskar? undrar Söderberg provocerande.

Krister Henrikssons tolkning hade premiär på Vasateatern hösten 2006 och blev en stor publik- och kritikersuccé. Därefter turnerade *Doktor Glas* runt Sverige och Finland med Riksteatern, innan den kom till Dramaten 2011 och spelades för utsålda hus. Uppsättningen togs även till Wyndham's Theatre i Londons West End, där en enig kritikerkår hyllade Peder Bjumans och Krister Henrikssons regi, Peder Bjumans scenbild, Linus Fellboms ljus och Krister Henrikssons mästerliga spel. Nu är den älskade monologen äntligen tillbaka i en helt ny scenografi, inför stundande turnéer.

"Man vill bli älskad, i brist därpå beundrad, i brist därpå fruktad, i brist därpå avskydd och föraktad."

Med: Krister Henriksson **Regi:** Peder Bjurman, Krister Henriksson

Medea av Euripides

Premiär den 7 oktober, Målarsalen

Kan hämnd läka ett brustet hjärta? Och kan man ha ihjäl sina egna barn och ändå fortsätta att vara människa? I Stefan Larssons uppsättning blir det legendariska dramat *Medea* en knivskarp skildring av en grym skilsmässa. Uppsättningen har rosats av kritikerna och gått för utsålda hus sedan årsskiftet på Betty Nansen Teatret i Köpenhamn. Från och med i höst spelas *Medea*, som är ett samarbete mellan teatraman, på Dramaten.

I det klassiska mästerverket, som skrevs av Euripides för över 2400 år sedan, finns ingen nåd, ingen frälsning och ingen förlåtelse. Det finns bara en väg att gå när kärleken tar slut.

Medea, som spelas av Livia Millhagen, är en kvinna som offrat allt för sin man Jason. De flyr tillsammans till ett främmande land, men väl där överger Jason henne för en annan. "Men vad är meningen med kärleken, om den inte varar för evigt?", frågar Medea.

Med: Livia Millhagen, Kenneth M. Christensen, Thomas Bang med flera. **Regi:** Stefan Larsson

Svenska hijabis av America Vera-Zavala

Uppremiär den 14 oktober, Elverket

Benin, Ruhani, Maryam, Sarah och Shama. Fem vanliga unga kvinnor, fem svenska kvinnor med olika, helt vanliga intressen: bakning, bildkonst, boxning, fotokonst, pedagogik. Fem muslimska kvinnor med själ omgärdade av ett samhälle som ser dem som ovanliga. I den svenska debatten är hijaben ofta kopplad till rasistiska fördomar där muslimska kvinnor porträtteras som passiva offer. Communityteatern *Svenska hijabis* vill bryta med denna stereotyp genom att låta svenska hijabis själva föra sin talan. Communityteater är en teaterform som bygger på människors egna berättelser. Precis som i en traditionell teaterpjäs har föreställningen en dramaturgi och tydlig regi, men det centrala är att publiken får möta personerna som bär på berättelserna.

Snarare än att använda sig av skådespelare och traditionella manusförfattare använder sig communityteater av vad America Vera-Zavala kallar för experter, och i denna föreställning är det svenska hijabis som är experter. Dramatikern America Vera-Zavala debuterar här som regissör. I det konstnärliga teamet ingår också koreografen Paloma Madrid, ljusdesignern Mira Svanberg och teaterpedagogen Paloma Winneth. Stylisten Mariam Moufid, som står bakom Instagramkontot *hijabmuslim*, med över en halv miljon följare, kommer designa sin allra första kollektion som kostym till föreställningen. Dessutom dokumenteras föreställningen av fotografen Elin Berge som 2006 gav ut boken *Slöjor* (Atlas).

Svenska hijabis produceras med stöd av Postkodlotteriets Kulturstiftelse. Efter upremiären på Dramaten beger sig föreställningen ut på turné till olika städer runtom i Sverige.

Med: Benin Al-Najjar, Ruhani, Maryam Dinar, Sarah Ameziane, Shama Vafaipour **Regi:** America Vera-Zavala

Presidentskorna av Werner Schwab

Premiär den 22 oktober, Lilla scenen

Med *Presidentskorna* introduceras nu 1990-talsikonen Werner Schwab på Dramaten. Stina Ekblad, Lena Endre och Ingela Olsson spelar tre städerskor från samhällets bottenkikt som i ett enda långt och vindlande samtal klär av varandra livslögn efter livslögn. Det är brutalt, groteskt och humoristiskt. Den österrikiske dramatikern Werner Schwab dog bara 35 år gammal. Från genombrottet med *Presidentskorna* 1990 till sin död 1994 skrev han ett femtontal pjäser i ett rasande tempo. Hans kortlivade karriär gjorde ett djupt avtryck i den tyskspråkiga dramatiken. Hyckleri, småaktighet och ett okontrollerat driftsliv är några återkommande teman i hans pjäser, som alltid har en samhällskritisk udd. "Fekaldramer", "radikalkomedier" och "teaterförintelsespel" kallade Schwab själv sina verk.

Med: Stina Ekblad, Lena Endre och Ingela Olsson **Regi:** Staffan Valdemar Holm

Ivanov av Anton Tjechov

Premiär den 27 oktober, Stora scenen

Vad är en anständig människa? Går det att vara en sådan människa i denna värld? Och vad är poängen med att vara anständig om ingen annan är det? I utkanten av Europa: en man i kris. En dödssjuk fru, en söt tjej på granngården. En rättskaffens läkare, en girig kreditor, en fattig greve och andra jobbiga människor som vill prata om mat, pengar och politik. Som tur är finns det alkohol, festfyverkerier och en revolver.

Det ryska ordet *poshlost*, som inte går att översätta men som innebär en blandning av vulgaritet, småaktighet, själslig tomhet och allmänt låga mänskliga egenskaper, vilar tungt över Anton Tjechovs *Ivanov*. Huvudpersonen har länge försökt vara en världsförbättrare, men nu har alla hans idealistiska projekt gått åt skogen och han har bara sin anständighet kvar. Lycka till!

Anton Tjechov (1860-1904) räknas som en av världshistoriens främsta författare, ständigt aktuell på teaterscener med sina sena mästerverk *Måsen*, *Onkel Vanja*, *Tre systrar* och *Körsbärsträdgården* som alla skrevs mellan 1895 och 1904. *Ivanov* tillhör hans något mindre kända verk men har ändå satts upp många gånger sedan premiären 1887. Tjechov fick en beställning på en komedi, men efter att ha skrivit i tio dagar hade han färdigställt ett mäktigt drama i fyra akter, precis så mångfasetterat och melankoliskt som bara han kunde. Men humorn finns hela tiden i bakgrunden, även om den är svart.

Alexander Mørk-Eidem debuterade som Dramatenregissör med *Rampfeber* tidigare i år. Dessförinnan har satt upp många succéer på Kulturhuset Stadsteatern, däribland Tjechovs *Tre systrar* som blev en stor framgång både hos publiken och bland kritiker. Svenska Dagbladets Lars Ring kallade uppsättningen för "ett stoverk" i sin recension, "en suverän tolkning som på en gång är lättillgänglig och sofistikerad" och påpekade att regissören är "en utomordentlig personinstruktör". Samma tidnings Ylva Lagercrantz skrev att Alexander Mørk-Eidem "har bjudit publiken på ännu en lyckad teaterfest" i recensionen av hans uppsättning av den tidiga Tjechovpjäsen *Lycka*. Han har även satt upp *Onkel Vanja* i Det Kongelige Teater i Köpenhamn och *Måsen* i Det Norske Teatret i Oslo. Det är alltså med van hand som Mørk-Eidem nu än en gång beträder Tjechovland.

Regi: Alexander Mørk-Eidem

Paralyse générale redux av Reine Brynolfsson och Jacob Hirdwall. Texter av August Strindberg, i urval och bearbetning.

Nypremiär den 28 oktober, Elverket

"Eftersom samhället är byggt på brutna överenskomelser, det vill säga lögner, har de ursprungligen enkla förhållandena blivit så invecklade, att den offentliga lögnen blivit en ständigt nödvändighet, en slags tyst överenskommen, som inte utan stora vådor kan brytas."

August Strindberg var så mycket och uttryckte så mycket om sin tid och samhället. Hans dramer har en särställning på svenska teaterscener, men vad händer när man gör scenkonst även av Strindbergtexter som inte är pjäser? Frågan fick ett svar när skådespelaren Reine Brynolfsson och regissören och dramatiker Jacob Hirdwall pusslade ihop texter från en mängd håll ur författarens digra produktion – framför allt hans brev och noveller – och skapade en ny text utifrån detta material. Det blev till monologen Strindberg aldrig skrev. Nu åter på Dramaten för första gången sedan upremiären 2004.

"Vad fan skulle jag här att göra?"

Jag bara undrar, vad fan skulle jag här att göra?"

Med: Reine Brynolfsson **Regi:** Jacob Hirdwall och Reine Brynolfsson

20 november av Lars Norén

Dramatenpremiär i november, Elverket

Sebastian är 17 år och vlse. Han passar ingenstans. Är av utfrysning och mobbning har gjort honom isolerad. Hans plats på jorden, i samhället, i skolan blir allt mer otydlig och med osäkerheten följer en frustration som pulserar snabbare och hårdare för var dag. Något måste göras.

"Mina handlingar

är helt enkelt resultatet

av er värld

En värld som inte ville låta mig

vara den jag är

Ni skrattade ut mig"

Pjäsen *20 november* är på samma gång ett porträtt av en ensam pojke som försöker återskapa sitt värde, som det är en inblick i den allmänmänskliga naturen. Verket kom till i ett samarbete mellan Lars Norén och den tyska skådespelaren Anne Tismer i en tid då Tyskland läkte sårerna efter en skolmassaker då flera skadades och en dog. Den unge förövaren Sebastian lade ut personligt och känslomässigt material på nätet innan han genomförde sin attack den 20 november 2006.

"Kan jag inte leva med mening

ska jag i alla fall

dö med mening"

Med Sebastians egna texter som grund skrev Lars Norén pjäsen som hade upremiär 2007. Efter det har den spelats om och om igen i flera olika uppsättningar i många olika länder, bland annat Tyskland, Frankrike, Mexiko, Grekland, Spanien, Portugal och Kanada. För första gången sätts *20 november* nu upp i Sverige.

Premiären äger rum på den prestigefyllda teaterfestivalen Festival d'Avignon i juli 2016.

Den svenska premiären sker på Uppsala stadsteater hösten 2016, därefter spelas pjäsen på Dramaten.

Föreställningen produceras av Jupither Josephsson Theatre Company i samarbete med Dramaten och Uppsala Stadsteater.

Med: David Fukamachi Regnfors **Regi:** Sofia Jupither

Rannsakingen av Peter Weiss

Premiär på Orienteatern den 8 november

På de anklagades bänk: läkare, lägenvakter och administratörer som var några av dem som genomförde utrotningen i Auschwitz. Vi får höra vittnena - överlevande - berättelser och minnen, samt de tilltalades fömekanden. Om utskiljningen vid tågstationen. Om den svarta muren. Om Lili Toflers död. Kommer åklagarens bevisning räcka till? Går det att överbevisa de konstanta fömekandena? Om själva samhället förordar brutalitet och våld, vad är då varje människas ansvar?

Samtidigt idag: Främlingsfientliga krafter växer snabbt i Europa. Flyktingar och stängda gränser. Terrorism. Frustration. Rädsla. Hat. Vad kommer att hända? Peter Weiss moderna klassiker *Rannsakingen* bygger på protokoll från Auschwitzrättegångarna i Frankfurt 1963-1965 och är en smärtsam och ständigt aktuell djupdykning i de fruktansvärda brott som människor begår mot varandra. Människans mekanism, det psykologiska och det som gör att en majoritet i en nation lyfter på armen och skriker "Heil Hitler". I Nadja Weiss iscensättning kommer nutiden att vara en ständig följeslagare. Peter Weiss pjäs konfronterar oss med vår europeiska historia och berättar om konsekvensen av ett rasistiskt och nationalistiskt samhälle. Det som hände då är på många sätt skrämmande likt det som sker idag.

Den svensk-tyske författaren Peter Weiss var en av 1900-talets viktigaste och mest egensinniga kulturpersonligheter och intellektuella. Han skapade experimentella kortfilmer, författade dramer som *Jean Paul Marat förföljd och mördad så som det framställs av patienterna på hospitalet Charenton under ledning av herr de Sade* och skrev böcker som den monumentala *Motståndets estetik*. I år skulle han ha fyllt 100 år.

Ett samarbete mellan Orienteatern och Dramaten

Med: Dramatensskådespelare **Regi/idé** Nadja Weiss

Fanny och Alexander av Ingmar Bergman

Nypremiär den 3 december, Stora scenen

Dramatens uppsättning av Ingmar Bergmans flerfaldigt Oscarsbelönade långfilm och tv-serie *Fanny och Alexander* hade premiär 2012 och blev en stor publikframgång. Över 97 000 besökare har hittills sett föreställningen. Nu är den än en gång på repertoaren.

Fanny och Alexander är en festlig hyllning till teatern, skådespelaren och fantasin. En historia om att stanna i barndomens magi och hålla den ansvarskrävande vuxenvärlden på avstånd. Regisserar gör Stefan Larsson, en av Dramatens mest flitigt anlitade regissörer, som nu även medverkar som skådespelare.

Regi: Stefan Larsson

NYHET VÅREN 2017:

Det blåser på månen av Eric Linklater

Premiär den 21 januari 2017, Elverket

En familjeföreställning om syskonkärlek och frihetslängtan i skuggan av krigets allvar. Ett sagoäventyr om att få vara den du är.

Systrarna Dina och Dorinda har fått lära sig att de måste vara snälla och lydiga, annars kan en ond vind från månen blåsa in i deras hjärtan. Men allt de gör uppfattas som bus av omvärlden. Deras pappa har åkt iväg till landet Bombardiet för att hjälpa bombardierna att avsätta sin diktator och när han tillfångatas bestämmer systrarna sig för att rädda honom.

Eric Linklatters älskade bambok *Det blåser på månen* skrevs under andra världskriget och har med åren fått klassikerstatus. I Sverige har den gått som radioföljetong flera gånger, gjorts till tv-serie 1985 och har även bearbetats för teater av manusförfattaren Sofia Fredén. Det är denna version som nu sätts upp av Ellen Lamm, flitigt anlitad som regissör på Dramaten, senast med kritikerrosade *Vad är pengar?* som spelades under 2015.

Med: Emma Broomé, Sanna Sundqvist med flera. **Regi:** Ellen Lamm

Fortsätter att spela från våren 2016

Rampfeber

I lodjurets timma

Och ge oss skuggorna

Liv Strömquist tänker på dig!

Jag vill inte dö, jag vill bara inte leva

Sufflören

Biljettsläpp för tidigare osläppta höstuppsättningar idag klockan 12.00 på www.dramaten.se

Fler pressbilder från dagens höstupptakt läggs upp löpande på www.dramaten.se/press

För mer information:

Mimmi Fristorp

Pressansvarig

08-6656175

0703-726175

mimmi.fristorp@dramaten.se